

[Bouet.]

folks vedkommende gav et kort kursus, hvor de kunne sætte sig ind i de specielle forhold, som er gældende på søen, og jeg vil gerne høre, hvad den højtærede søfartsminister, som naturligvis er særlig sagkyndig på dette område, mener om dette spørgsmål. Der er ganske vist en dispensationsbestemmelse i § 5, men den synes jeg ikke tager sigte netop på disse forhold.

Der står i lovforslaget, at af uddannelses-tiden skal mindst de 24 måneder være i „søgående skibe“. Nu er det ikke almindeligt, at skibe sejler på landjorden, og jeg vil derfor spørge om, hvad man forstår ved „søgående skibe“. Det er vel ikke meningen, at alene sejlads udenfor den såkaldte indskrænkede fart kan medregnes i uddannelses-tiden? Jeg kunne tænke mig, at det, der menes med udtrykket „søgående skibe“, er, at man ikke kan få uddannelsen på et skib, der ligger ved kaj, som tilfældet var med „Constance“, der jo lå et sted hernede ved havnen.

Løvrigt anerkender jeg det undervisnings-skema, som står i bemærkningerne til § 4, og som skal lægges til grund for undervisningen. Jeg peger særlig på punkterne b og c, hvorefter der skal gives undervisning i sammensætningen af kosten — det er nemlig et meget vigtigt spørgsmål — og i kostvariation, fryseteknik o. s. v.

Jeg skal ikke komme yderligere ind på de enkelte paragraffer, som jeg synes er udmærket formuleret. Jeg kan godt tiltræde den foreslåede ordning med hensyn til betalingen, så at staten giver det forholdsvis ringe tilskud, det drejer sig om nu, og at de unge mennesker selv betaler noget til deres uddannelse.

Jeg vil gerne understrege det spørgsmål, som det ærede medlem, der talte for partiet venstre (Villemoes), var inde på. Med hensyn til småskibe med 3—4 mands besætning har det hidtil været sådan, at man har haft en dreng ombord — jeg ved af erfaring, at det ikke er den allerbedste kost, et sådant ungt menneske serverer —, men naturligvis bliver det en belastning for disse skibe, hvis de skal have en kok, som er uddannet på den i lovforslaget fastsatte måde.

På mit partis vegne kan jeg tilsige støtte til lovforslagets gennemførelse, men jeg vil gerne bede den højtærede minister svare på de spørgsmål, jeg har stillet.

Fr. Kristiansen: Når man har ment, at det er en statsopgave at medvirke til uddannelse af skibskokke og gøre denne obli-

gatorisk, må der være vægtige grunde dertil, ellers er det et område, som passende kunne overlades til privat initiativ. Begrundelsen er vel at finde i den ansvarsfulde gerning, en skibskok udfører i det daglige arbejde — uden mad og drikke duer søhelten ikke, kan man sige med en let omskrivning af det gamle ordsprog. Men mad og mad er to ting, især på lange sørejser; dèr gælder det om, at kokkene er i besiddelse af nogen forståelse af, hvad den menneskelige organisme kræver, for at den kan være mest modstandsdygtig mod sygdomme og i stand til at yde den største indsats i det daglige arbejde. På sådanne lange sørejser gælder det om, at kosten er alsidigt sammensat med hensyn til vitaminer o. s. v., og at kokkene har forståelse af de nye tekniske indretninger til tilberedning af mad og opbevaring af levnedsmidler.

Med hensyn til spørgsmålet om finansiering af udgifterne finder jeg det rimeligt i betragtning af disses ret ringe størrelse, at det bliver staten, som afholder udgifterne foreløbig. Hvis denne uddannelse med tiden vokser, således som det er forudset i lovforslaget, idet der er givet den højtærede minister adgang til at meddele godkendelse af andre skoler af privat art, vil jeg finde det rimeligt, at de øgede udgifter dækkes på anden måde, således som den højtærede minister omtalte det i sin forelæggelsestale.

Jeg er tilfreds med den i § 1, stk. 2, givne adgang for ministeren til at godkende andre skoler end det kursus, lovforslaget omhandler, til løsning af denne opgave. Ligeledes er jeg tilfreds med de undtagelsesbestemmelser, som findes i § 5, så at skibe, såfremt veluddannede skibskokke ikke findes, ikke generes i højere grad end højest nødvendigt, men at der kan dispenseres fra de bestemmelser, lovforslaget indeholder.

Jeg kan tilsige mit partis tilslutning til en hurtig gennemførelse af lovforslaget.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Jeg takker de ærede medlemmer for den velvillige behandling, der er blevet lovforslaget til del. Der blev stillet mig forskellige spørgsmål, som jeg skal forsøge at besvare.

Det ærede medlem hr. Bouet rejste spørgsmålet om, hvad man ville kræve af en kok, der i forvejen havde den fornødne restaurationsuddannelse, en mand, som f. eks. havde været kok hos Wivex, men nu ville gå til søs. Det er klart, at man ikke af ham vil forlange ny restaurationskoleuddannelse, den må det formodes han har; der-